

Wrażenia i uczucia 18.05.2020 - 22.05.2020

Drodzy Rodzice

Emocje trzyletniego dziecka są zazwyczaj dość silne i często się zmieniają: maluch może być smutny i płakać, a chwilę później głośno się śmiać. Nie potrafi jeszcze ukrywać tego, co czuje, dlatego najczęściej można łatwo domyślić się, co w danym momencie przeżywa, obserwując jego zachowanie, wyraz twarzy i słuchając, co i w jaki sposób mówi. Przedszkolaki w tym wieku raczej rzadko współtworzą zabawę, za to chętnie bawią się obok siebie i naśladują inne osoby (rówieśników i dorosłych). Zwykle w wieku około 3-4 lat zaczynają uczyć się dzielenia zabawkami, współdziałania i ćwiczą porozumiewanie się, co jest początkiem wspólnej zabawy, podczas której będą samodzielnie ustalać zasady i modyfikować je, jeśli zajdzie taka konieczność. Dzieci zaczynają angażować się w zabawę tematyczną (na przykład w dom, lekarza, sklep). Czasem buntują się i sprzeciwiają, ale raczej starają się stosować do zasad i sposobów zachowania, których wymagają dorośli. Nie potrafią jednak samodzielnie ocenić, czy dane postępowanie jest moralnie właściwe, czy przeciwnie. Maluch w tym wieku jest bardzo wrażliwy, przeżywa między innymi kłótnie między członkami rodziny, odczuwa emocje mamy czy taty. Może to wpływać na kształtowanie się jego osobowości, dlatego najlepiej uchronić go przed udziałem w wydarzeniach, które są dla niego zbyt trudne. Choć to niełatwe, warto zrobić wszystko, by wszelkie konflikty załatwiać bez udziału dziecka. Jeśli jest to nieuniknione (na przykład w przypadku żałoby czy rozvodu rodziców), dobrze jest z nim porozmawiać, wytłumaczyć, co się stało i zapytać, jak czuje się w zaistniałej sytuacji. Można też poprosić o taką rozmowę z maluchem zaufaną osobę. W tym tygodniu rozmawiamy o wrażeniach i uczuciach. Dzieci uczą się rozumieć swoje emocje, mówić o nich i radzić sobie z nimi. Zastanawiają się, w jakich sytuacjach są smutne, w jakich wesołe, a w jakich złe i dlatego wszyscy przeżywamy takie uczucia. Rozpoznają nastrój w muzyce (wesoły, smutny) i próbują wyrażać go tańcem. Rysują różne smoki: smutne, wesołe i złe. Słuchają opowiadania „Co się wydarzyło w Pluszatkowie” Marii Rosińskiej i wierszy, „Gdy ci smutno..”. Dominiki Niemiec oraz „Przytul stracha” Małgorzaty Strzałkowskiej. Uczą się rymowanki „Strachy na lachy”. Starają się odgadywać, co i z jakich powodów odczuwają osoby przedstawione na zdjęciach, ucząc się w ten sposób dostrzegania, rozpoznawania i określania emocji u innych. Poznają słowo empatia i są zachęcane do wspierania innych w trudnych sytuacjach. Razem uczymy się, jak radzić sobie ze smutkiem i jak można pocieszyć przyjaciela: powiedzieć coś miłego, przytulić. Rozmawiamy też o tym, czym jest strach, odganiamy go rymowanką i śmiechem oraz naklejamy kolorowe koła na „straszny papier”. Dzieci mają okazję wyrażać swój nastrój poprzez malowanie, taniec i ruch. Próbuje pokazywać różne emocje za pomocą wyrazu twarzy i sposobu poruszania się. Poznają różne rodzaje tańców: standardowe, ludowe, narodowe i rozrywkowe.

Temat dnia: Co ja czuję? – 18.05.2020

1. „Wesołe i smutne chwile” – rozwijanie umiejętności rozumienia własnych uczuć. Rodzic rozmawia z dzieckiem o sytuacjach, które wzbudzają skrajnie różne emocje: radość i smutek. Dziecko dzieli się swoimi doświadczeniami. Określa, który emotikon oznacza radość, a który – smutek. Rodzic zaczyna zdania:

- Jestem smutny (-a), gdy... /
- Jestem wesoły (-a), gdy... i podaje piłkę dziecku, które kończy zdanie.

2. Dajemy dziecku kartkę A4 i komplet kredek. Rodzic prosi, aby dziecko złożyło kartkę na połowę wzdłuż krótkich krawędzi. Pokazuje i pomaga dziecku złożyć, a następnie tak skleić kartki, aby dziecko mogło wsunąć do środka dłoń. Dziecko koloruje wesołymi barwami jedną stronę, a smutnymi drugą. Podczas pracy Rodzic rozmawia z dzieckiem na temat ich wyborów. Dziecko może kolorować, rysować kreski, esy-floresy, zygzaki. Na stronę wesołą nakleja uśmiechniętą buźkę ☺, na smutną – smutną buźkę ☹. Kartki-rękawiczki będą służyły do zabawy.

3. „Co się wydarzyło w Pluszatkowie” – doskonalenie umiejętności słuchania i rozumienia tekstu opowiadania. Rodzic opowiada dziecku historię na podstawie tekstu *M. Rosińskiej*, animując odpowiednio pacynkami lub pluszowymi zabawkami: *myszka, kotkiem, pieszkiem, prosiaczkiem, misiem*.

„Co się wydarzyło w Pluszatkowie” Maria Rosińska

W Pluszatkowie różnie bywa. Raz jest smutno, a raz wesoło. Czasem panuje zgoda, a czasem wybuchają kłótnie. Pewnego razu przeżyły pluszotka bardzo dziwny dzień. Miały już wtedy pobudowane swoje domki i właśnie się w nich urządziły. Tylko Mucha, która nie mogła się jakoś zdecydować, gdzie sobie postawić domek, fruwała niespokojnie nad Pluszatkowem, napelniając całą osadę dokuczliwym bzykaniem. Wyszła przed domek Myszka. A Mucha, która w tej chwili przelatywała nad jej domkiem, sfrunęła błyskawicznie w dół i ugryzła Myszkę w nosek. – Ojej! – pisnęła Myszka i umilkła, bo właśnie stanął przed nią Kot. – Zabrakło mi kretoniku na firaneczki do kuchni, a ty masz tyle różnokolorowych szmatek. Czy mogłabyś dać mi którąś? – zapytał. – Nie mam żadnych szmatek! – rozzłościła się Myszka. A rozzłościła się dlatego, że ją Mucha ugryzła w nosek. Wraca Kot do domu, a tu już przed progiem czeka Pies. – Przybijałem właśnie półkę – mówi – i zabrakło mi gwoździ. Zdaje się, że ty masz ich jeszcze sporo. Czy mógłbyś mi dać chociaż dwa? – Nie mam już gwoździ – burknął Kot i wszedł do domku. A burknął, bo był zły, że mu Myszka nie dała kretoniku. Wraca Pies do domu, a tu już przed domem czeka Prosiaczek. – Piec w mojej kuchni dymi – pokwikuje płaczkliwie – gdybyś mi dał trochę gliny, może bym sobie jakoś poradził. – Nie mam gliny – warknął pies. A warknął tak, bo był zły, że mu Kot nie dał gwoździ. Wraca Prosiaczek do siebie, a tu przed progiem czeka Miś. – Zabrakło mi siana do wypchania poduszki – mówi. – Czy nie została ci przypadkiem zbyteczna garstka? – Ani źdźbło nie zostało! – fuknął prosiaczek. A fuknął tak, bo był zły, że mu Pies nie dał gliny. Wrócił Miś do siebie, usiadł z ponurą miną na progu. A księżyc, wycięty ze srebrnego pluszu i zawieszony nad Pluszatkowem na błękitnej nitce, odwrócił się teraz bokiem i wyglądał jak bardzo cienki rogalik. Minęło pół godziny, a potem godzina i Myszkę przestał boleć nosek. I zaraz sobie zaśpiewała piosenkę: – Tralala-tralala- tralala! Była to bardzo ładna piosenka i jak się ją śpiewało, nie można było się już złościć. Spojrzała Myszka na stół. A tam leżały kolorowe kretoniki. „O! Ten zielony w białe groszki będzie w sam raz dla Kotka – pomyślała – zaraz mu go zaniosę. Na pewno się ucieszy.” – Patrz, co znalazłam jeszcze wśród swoich szmatek – uśmiechnęła się. – Ten wzór nadaje się do okien w twojej kuchence. Chcesz, to zaraz spróbujemy, jak to będzie wyglądało? – i raz dwa zrobiła Kotkowi firaneczki. Myszka poszła do domu. Siedzi Kot w kuchni, patrzy na okno, na firanki. A właśnie obok okna wisiała półeczka. „Ach, prawda – przypomniał sobie – przecież Pies nie może przybić półki,

bo nie ma gwoździ. Dlaczego mu ich nie dałem? Mnie już są niepotrzebne”. I prędko zaniósł Psu całą paczkę gwoździ.– Przynoszę wszystkie – powiedział – wybierz sobie, jakie ci są potrzebne, i weź parę na zapas. W gospodarstwie zawsze się przydadzą. Przybił Pies półkę nad kuchnią, ustawił na niej garnki i talerze. „Ach! – przypomniał sobie. – Przecież u Prosiaczka piec dymi! Może biedak nawet obiadu nie mógł ugotować? A ja mu nie dałem gliny. Ładny ze mnie sąsiad!” I zaraz pobiegł do Prosiaczka z dużą bryłą gliny.n– Pokaż no ten piec! – zawołał od progu. – Aha, aha... – mówił, oglądając dokładnie. – Już widzę, co tu trzeba zrobić. Zaraz ci pomogę, to będzie prędej. Przestał piec dymić i Prosiaczek ugotował kolację. No, teraz jeść i spać. I nagle przypomniał sobie Misia. Przecież Misiowi zabrakło siana do poduszki! – Ach! – krzyknął Prosiaczek. – Wart jestem, żeby mi natrzeć uszu! Zostawił kolację na stole. Pobiegł do komórki, chwycił wiązkę siana i popędził, aż się za nim kurzyło. – Misiu! – mówi już w progu ze skruchą. – Misiu, nie gniewaj się! Nie wiem, co mi się stało, że ci tego siana nie dałem. Ufff! – tak się zasapałem... Ale to nic. Zaraz pomogę ci wypchać poduszkę! A gdy pachnąca sianem poducha leżała na tapczanie, Prosiaczek powiedział jeszcze:– Nie gniewasz się już na mnie, Misiu? – Ależ skąd! – zapewnił Miś, ściskając serdecznie Prosiaczka. I zaraz zrobiło się wesoło w całym Pluszatkowie. A księżyc wycięty ze srebrnego pluszu i zawieszony nad Pluszatkowem na błękitnej nitce, zwrócił się znowu przodem do Pluszatkowa i wyglądał teraz jak okrągła, pyzata bułeczka.

Omawiamy przeczytane opowiadanie poprzez rozmowę kierowaną pytaniami. Rodzic pyta:

- Kto mieszkał w Pluszatkowie?;
- Co robiły pluszaki w swoim miasteczku?;
- Jaka przygoda spotkała Myszkę?;
- Czego potrzebował Kot, Pies, Prosiaczek, Miś?;
- Kogo zwierzęta poprosiły o pomoc?;
- Jaka atmosfera panowała w Pluszatkowie?;
- Kiedy się zmieniła?;
- Komu pomogła Myszka, komu pomógł Kot, Pies, Prosiaczek?;
- Z jakiego powodu księżyc obrócił się znowu do Pluszatkowa?.

4. Dziecko nakłada na dłonie wykonane wcześniej kartki z emotikonkami. Rodzic mówi zdania. Jeśli zdanie jest prawdziwe, dziecko podnosi dłoń z buźką uśmiechniętą, jeśli fałszywe – ze smutną.

Miasteczko - Myszki, Kota, Psa, Prosiaczka i Misia nazywa się Pluszatkowo.

W Pluszatkowie głośno bzyczała pszczoła.

Mucha ugryzła Myszkę w nos.

Kotek potrzebował młotka.

Miś nie miał siana do poduszki.

Prosiaczek miał zepsuty piec.

Kot chciał mieć firanki.

5. Praca z kartą pracy 2.29 – rozpoznawanie i podawanie nazw emocji. Dziecko przygląda się ilustracjom. Określa, która sytuacja wzbudza radość, która – smutek, a która – złość. Nalepia obok obrazków odpowiednie buzie.

6. „Smok” – doskonalenie małej motoryki podczas rysowania według własnej wyobraźni. Dziecko z Rodzicem śpiewają piosenkę „Kto się boi smoka”. Rodzic pyta:

- Jak wygląda smok?;
- Po czym rozpoznamy smoka?;
- Jak ma cechy charakterystyczne?;
- Jak wygląda smok wesoły, jak smutny, a jak zły?;
- Co zrobisz, kiedy spotkasz kogoś smutnego, złego, wesołego?

Piosenka: „Mój smok jest (wesoły, smutny, zły), bo...”.

<https://www.youtube.com/watch?v=1bdyveCtVSM>

Kto się boi smoka - ilustrowanie ruchem refrenu piosenki . sł. Małgorzata Nawrocka, muz. Michał Witecki

Kto się boi smoka, (lornetka z dłoni, rozglądamy się)

może lis, a może foka? (wskazujemy na prawą i lewą stronę)

Kto się boi smoka (lornetka z dłoni, rozglądamy się)

i uciekać chce? (bieg w miejscu)

Kto się boi smoka, (lornetka z dłoni, rozglądamy się)

może lis, a może foka? (wskazujemy na prawą i lewą stronę)

Kto się boi smoka? (lornetka z dłoni, rozglądamy się)

Bo ja nie. (wskazujemy na siebie, zaprzeczamy głową)

Gdyby chciał księżniczkę pożreć na śniadanie,

to za karę potem lodów nie dostanie.

Kto się boi smoka...

Jeśli będzie dzieci straszył na spacerze,

to mu nie pozwolę jeździć na rowerze.

Kto się boi smoka...

Wychowanie smoka to niełatwa sprawa.

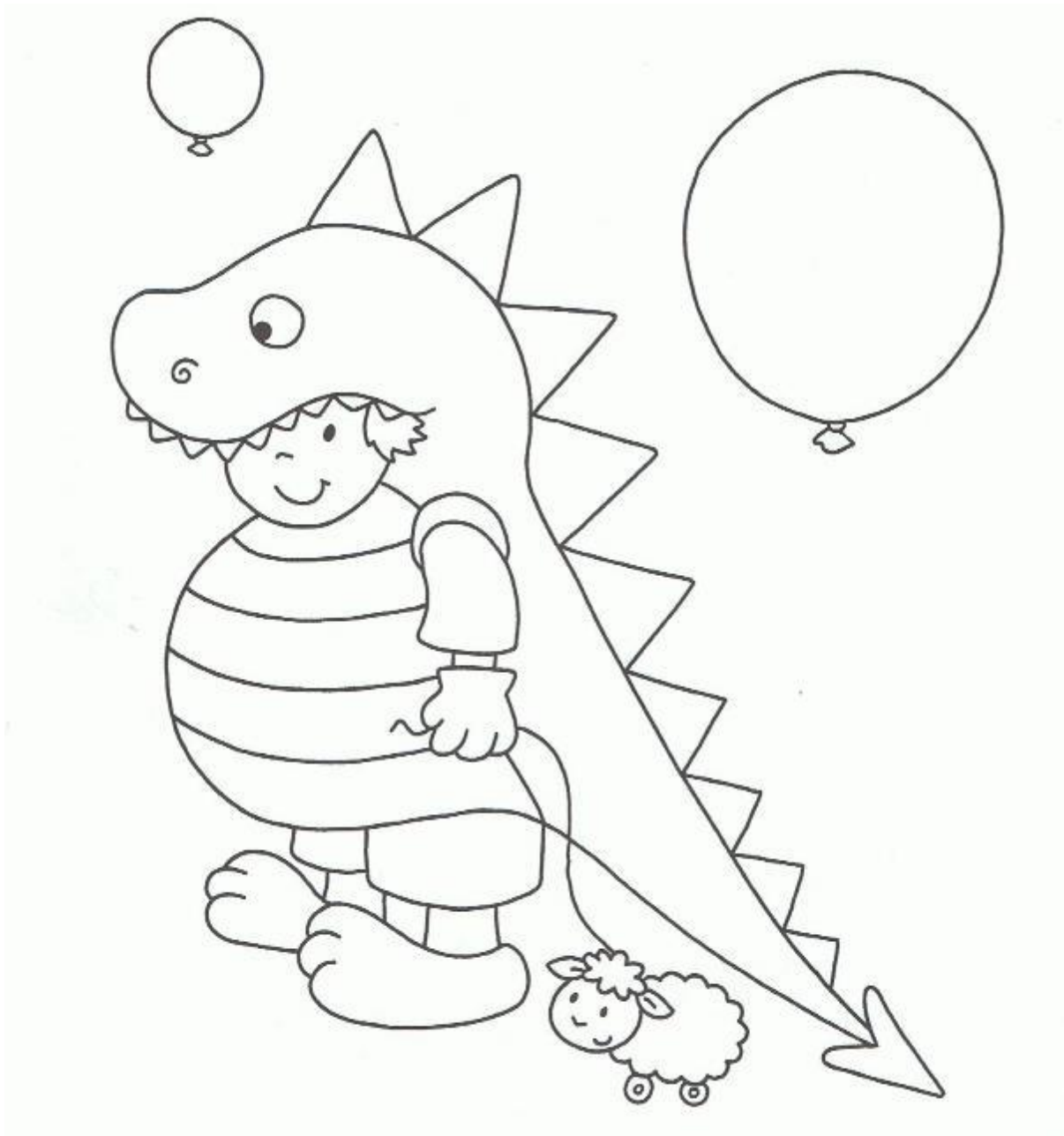
Kto dokona tego, ten dostanie brawa.

Kto się boi smoka...

7. Dziecko rysuje smoki, tak jak sobie je wyobraża. Po skończonej pracy opowiada o swoich smokach.

8. Pokoloruj smoka według wskazówek.

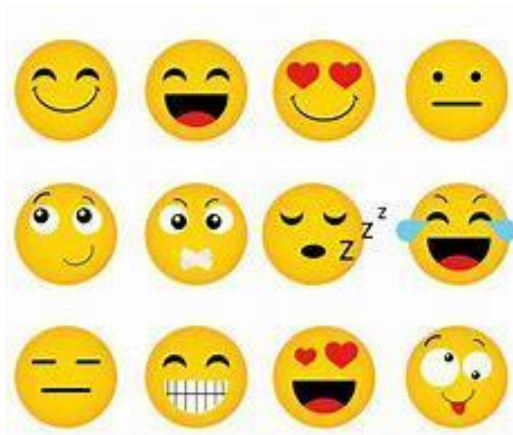
Pokoloruj na żółto mały balon i brzuch smoka. Na czerwono-duży balon i wypustki na grzbiecie oraz ogonie smoka. Dokończ rysowanie kostiumu zieloną kredką. Dorysuj wstążeczki do balonów – długą wstążkę do małego balonu zaś krótką do dużego. GOTOWE ☺

9. "Smutek, radość, strach i złość" - zabawa ruchowa.

Rodzic odtwarza muzykę. Dziecko maszeruje i podskakuje do muzyki. Na pauzę w muzyce rodzic pokazuje wybraną emocję (z planszy z emotkami), a zadaniem dziecka jest emocje pokazać za pomocą mimiki twarzy.

„Jakie uczucie?”

Rodzic czyta dziecku poniższe sytuacje i prosi, by w odpowiedzi na nie dziecko zaprezentowało którąś:

- Dostałem ulubioną zabawkę.
- Robię coś, czego nie lubię.
- Tata naprawił mi rower.
- Koleżanki nie chcą się ze mną bawić.
- Zostałem zaproszony na przyjęcie urodzinowe do kolegi.
- Zaginął mój pies.

MOJE EMOCJE

<p>Potrąfię się uspokoić, gdy jestem zdenerwowany.</p>	<p>W przedszkolu i w domu, bawimy się i uczymy.</p>	<p>Czasem zdarza się, że się zdenerwujemy.</p>	<p>Kiedy się zdenerwuje, podejmuje dobrą decyzję - chcę się uspokoić.</p>	<p>Zaczynam od tego, że mówię o tym, jak się czuję.</p>
<p>Wybieram sposób, który pozwili mi się bezpiecznie uspokoić.</p>	<p>To nic złego, czasem się zdenerwować.</p>	<p>Ale gdy się zdenerwuję, nie powinienem:</p> <p>krzyczeć </p> <p>niszczyć </p> <p>bić </p>	<p>Mówiąc jak się czuję i uspokajając się, sprawiam, że wszyscy są bezpieczni.</p>	<p>Dzięki temu moi rodzice, nauczyciele, przyjaciele i ja, jesteśmy szczęśliwi.</p>

Boberkowy World

Temat dnia: W płaczu nie ma nic złego - 19.05.2020

1. Gdy ci smutno... – wysłuchanie i analiza treści wiersza. Rodzic czyta wiersz.

„Gdy ci smutno...” Dominika Niemiec

Gdy ci smutno, gdy ci źle,
przyjaciel zawsze wesprze cię.
On cię przytuli, otrze z twarzy łzy.
Pomoże nawet wtedy,
gdy nie wie do końca,
skąd ten smutek w tobie,
lecz razem dacie z nim radę sobie.
Bo wasze serca czują tak samo,
a to właśnie kiedyś empatią nazwano.

Rozmowa z dzieckiem na podstawie treści utworu. Rodzic pyta:

- Dlaczego można się smucić?;
- Kto może pomóc, gdy jest smutno?;
- W jaki sposób może pomóc przyjaciel, jak może wesprzeć?;
- Co to jest empatia?.

2. „Jak pomóc?” – ćwiczenia w budowaniu wypowiedzi. Rodzic pokazuje kolejno obrazki prezentujące różne sytuacje, w których komuś jest smutno. Rodzic prosi dziecko, aby zastanowiło się i powiedziało, jak można w prezentowanej sytuacji komuś pomóc.

3. Zabawa z wykorzystaniem Kart Edukacyjnych – dziecko układa smutną buzię, wizerunek kogoś, kogo trzeba pocieszyć. Następnie układa buzię tej samej postaci, ale już wesołej, pocieszonej.

4. „Pocieszanka” – praca z wykorzystaniem wyprawki 38.

Dziecko wypycha wszystkie elementy, komponuje wesołą buzię według własnych pomysłów. Chowa swoje prace i w odpowiednim momencie wręcza komuś, kto potrzebuje pocieszenia.

Rock and roll – taniec na poprawę humoru. Poznanie sposobów radzenia sobie ze smutkiem. Rodzic zaprasza dziecko do tańca, dziecko tańczy swobodnie, samodzielnie, lub pod kierunkiem Rodzica. Po tańcu Rodzic prosi, aby dziecko podzieliło się swoimi uczuciami, jak się teraz czuje?

https://www.youtube.com/watch?v=XAUL_1DCFU.

5. Zabawy plasteliną – usprawnianie małej motoryki poprzez wyklejanie plasteliną kształtów. Rodzic prezentuje litery i kształty zapisane w formie tunelowej (figury geometryczne, zygzaki, fale, linie dowolne), np.

Zadaniem dziecka jest wyklejenie tuneli kształtów plasteliną: wałkowanie wałeczków, wklejanie ich do przestrzeni między liniami, wyklejanie przestrzeni małymi kuleczkami.

Temat dnia: Jak pozbyć się strachu? – 20.05.2020

1. „Krok do przodu, krok do tyłu” – przeliczanie w zakresie 1–5, utrwalenie kierunków: do przodu, do tyłu, doskonalenie pamięci poprzez naukę krótkich rymowanek. Rodzic dzieli dywan za pomocą taśmy malarskiej na kilka pasów (np. 6–8) o tej samej szerokości. Dziecko ustawione są wzdłuż pierwszego naklejonego pasa rzuca kostką, określa, ile kroków należy zrobić. Rodzic podaje polecenie, np. dwa kroki do przodu, jeden krok do tyłu. Przed rzuceniem kostki dziecko mówi rymowankę: Ile kroków zrobić mam? Kostka zaraz powie nam.

2. „Przytul stracha” – kształtowanie umiejętności radzenia sobie ze strachem, zachęcanie do rozpoznawania i określania emocji. Rodzic recytuje wiersz.

„Przytul stracha” Małgorzata Strzałkowska

Strach ma strasznie wielkie oczy,
Strasznym wzrokiem wokół toczy...
Lecz gdy go za uszkiem głaszczę,
W śmieszny pyszczek zmienia paszczę.
Coś dziwnego z nim się dzieje,
Łagodnieje i maleje,
Mruży swoje kocie oczy
I w ogóle jest uroczy!
Strach ma strasznie wielkie oczy,
Strasznym wzrokiem wokół toczy,
Lecz ty dłużej się nie wahaj
I po prostu przytul stracha.

Rodzic pyta:

- Co to jest strach?;
- Kiedy strach się pojawia?;
- Jak wygląda?; Czy w ogóle ma wygląd?;
- Co czujesz, gdy pojawia się strach?;
- Czego się boisz?;
- Co robisz, gdy pojawia się strach?;
- A co możesz teraz zrobić?

3. „Strachy na lachy” – zapoznanie ze sposobami radzenia sobie ze strachem, doskonalenie pamięci poprzez naukę krótkich rymowanek.

Rodzic mówi: Gdy przychodzi strach, gdy nie wiesz, co zrobić powiedz rymówkę. Dziecko otrzymuje kolorową szyfonową chustkę, porusza się zgodnie z muzyką: skrada się, rozglądają się w koło, zachowuje ostrożność, poruszają się w pozycji pochylonej, załęcznionej.

Podczas pauzy recytuje rymówkę:

Strachu, strachu, rozchmurz się!

Strachu, strachu, przytul się!

Czarno, ciemno znika już...

Słońce, jasno jest tuż, tuż!

Następnie robią śmieszne figury, miny, przytulają się, potrząsają kolorowymi chustami, wykonują śmieszne tańce.

https://www.youtube.com/watch?v=4Im_FeaI6Yc

<https://www.youtube.com/watch?v=4X82kzKZagY>

4.Praca z karty pracy 2.30 – kolorowanie według własnego pomysłu. Dzieci kolorują strach na wróble, zalepiają jego usta uśmiechem. Prezentują wesołego stracha.

POŁĄCZ TWARZE DZIECI Z ODPOWIEDNIMI EMOTIKONAMI.

DZIECKIEMBADZ.BLOGSPOT.COM

<https://www.youtube.com/watch?v=QAkXFZ6-ciQ>

5. Tajemnicza przesyłka - Drogi Rodzicu tym razem mamy zadanie dla Ciebie. Przygotuj pudełko (np. po butach) a w nim różnego rodzaju przedmioty- różniące się wielkością i fakturą. Zaklej pudełko zostawiając niewielki otwór. Zaprosz dziecko do zabawy. Cała zaimprovizowana sytuacja ma doprowadzić do nazwania przez dziecko emocji, które towarzyszą mu w trakcie poznawania zawartości pudełka. Dziecko próbuje rozpoznać po dotyku, co może znajdować się w pudełku. Rodzic pomaga przedszkolakowi podsumować tę część zabawy pytaniami:

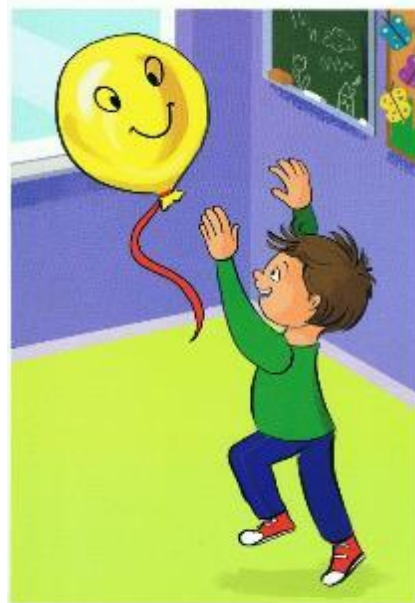
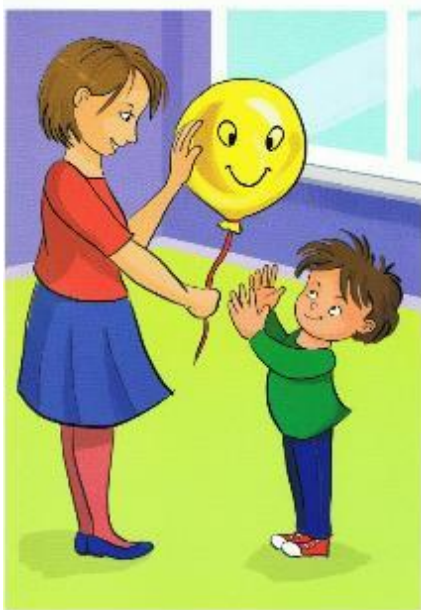
- Czy to było przyjemne doświadczenie – sięgać ręką do pudełka, w którym nie widzi, co się znajduje?
- Co czuł w tym momencie?
- Czy odczuwał niepokój lub strach?
- Co mógłby zrobić inaczej, żeby zmniejszyć napięcie i lęk towarzyszący nieznanemu doświadczeniu?

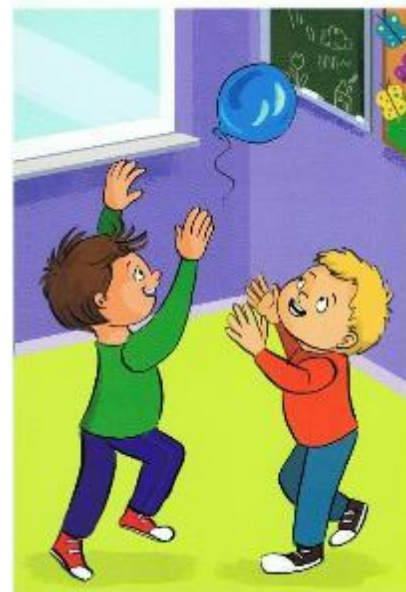
Po rozmowie z dzieckiem następuje otwarcie pudełka i sprawdzenie czy dziecko rozpoznało przedmioty po dotyku.

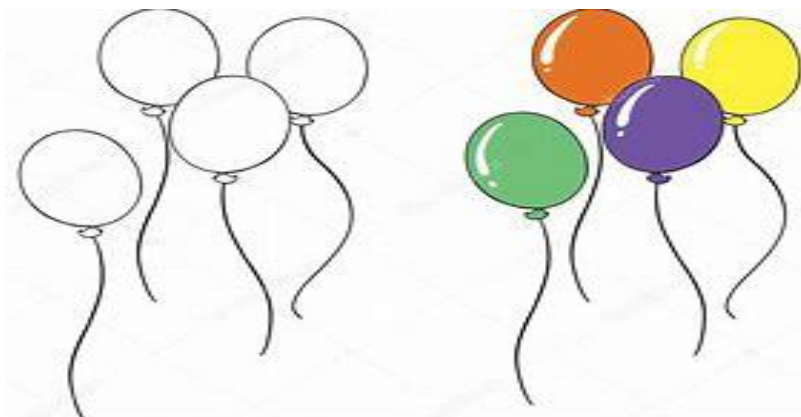
Temat dnia: Uczymy się wyrażać emocje – 21.05.2020

1. Co się wydarzyło? Dziecko opowiada historię i emocje z nią związane.

Pokoloruj balony według wzoru

2. Tańczące balony. Rodzic pokazuje balon, a dziecko próbuje mimiką pokazać daną emocję. Można zabawę powtórzyć przy wybranej muzyce.

3. „Woreczki uczyć” – dziecko otrzymuje woreczek gimnastyczny (można zastąpić małą maskotką), stoi na wyznaczonej linii, kładzie woreczek na głowie i wyobraża sobie coś smutnego, idzie z woreczkiem. Następnie układa woreczek między kolanami, wyobrażając sobie coś bardzo przyjemnego, radosnego i w taki sposób skacze, by woreczek nie wypadł. Następnie idzie w podporze tyłem z woreczkiem na brzuchu, wyobrażając sobie coś strasznego i maszeruje w podporze tak, by woreczek nie wypadł.

4. „Wyczaruj obrazek” – rozwijanie wyobraźni, doskonalenie małej motoryki. Dziecko ma przed sobą kartki z grafiką (koło, kwadrat, trójkąt, linie krzyżujące się, linia prosta, pozioma, pionowa, falista). Wspólnie z Rodzicem zastanawiają się, jaki obrazek może powstać z wybranej grafiki. Dziecko wykonuje prace według swoich wyobrażeń.

5. „Tor przeszkód” – usprawnianie dużej motoryki. Rodzic ustawia tor przeszkód: rozłożona szarfa (skakanka, sznurek) – przeciąganie się; tunel – przejście na czworakach; kosz z woreczkami, pusty kosz – rzut do celu; – przeskok z ugięciem kolan. Dziecko po kolei pokonuje tor przeszkód.

Temat dnia: Muzyczne opowieści – 22.05.2020

1. „Nasze zabawy” – czerpanie radości ze wspólnych zabaw tanecznych, rozróżnianie nastrojów muzycznych.

Rodziec zaprasza dziecko do znanych im zabaw tanecznych.

https://www.youtube.com/watch?v=OBr6_9iSe5M

Nie chcę cię, nie chcę cię, nie chcę cię znać.

Chodź do mnie, chodź do mnie, rękę mi daj.

Prawą mi daj, lewą mi daj i już się na mnie nie gniewaj. (x 2)

Gdy dziecko w zabawie „pogodzi się”, zaczyna dalsze tańce:

https://www.youtube.com/watch?time_continue=8&v=RjNQT1KWtE&feature=emb_logo

Dwóm tańczyć się zachciało, zachciało, zachciało,

lecz im się nie udało fari, fari, fara.

Kłócili się ze sobą, ze sobą, ze sobą.

Ja nie chcę tańczyć z tobą fari, fari, fara.

Poszukam więc innego, innego, innego

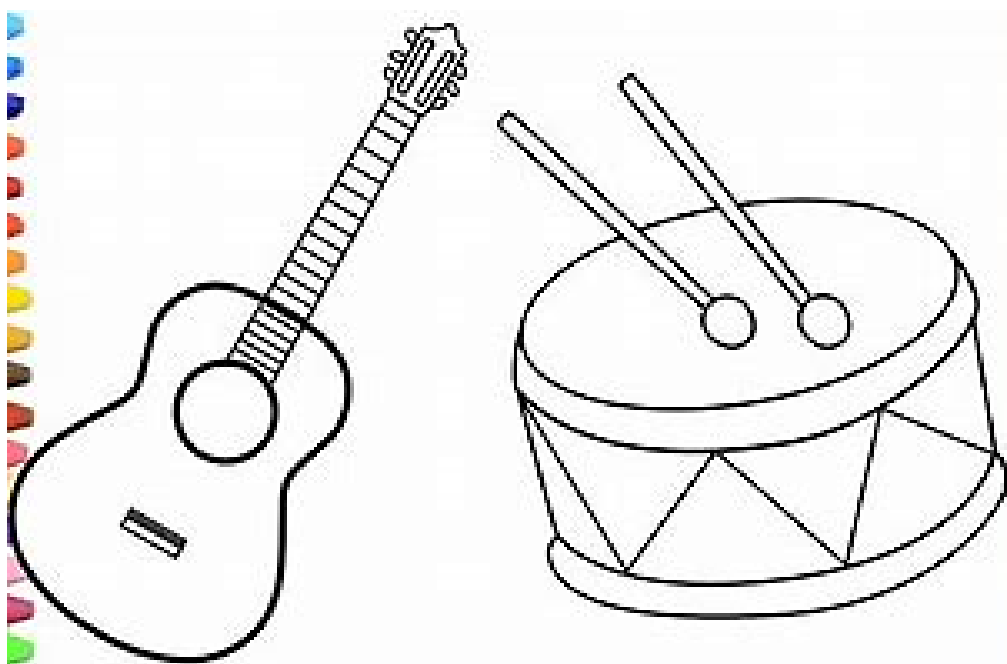
do tańca zgrabniejszego.

Gdy znajdą nowego domownika do zabawy, zaczynają zabawę Nie chcę cię. Powtarzają trzy razy ciąg zabaw tanecznych.

Następnie Rodziec prosi dzieci o podzielenie się informacją, która zabawa im się bardziej podoba, która ma lepszy nastrój, jaka lepiej nadaje się do tańca.

2. Tańce – zapoznanie z tańcami standardowymi, ludowymi, narodowymi i rozrywkowymi. Rodziec prezentuje dziecku tańce wykonane przez profesjonalistów, np.: walc wiedeński, rock and roll, krakowiak, polonez. Po skończonej prezentacji dziecko dzieli się wrażeniami, odczuciami.

3. Dziecko otrzymuje kolorowanki z instrumentami muzycznymi. Doskonali małą motorykę poprzez kolorowanie ograniczonej powierzchni.

4. Emocje w muzyce – rodzic włącza dziecku utwór muzyczny (linki poniżej). Dziecko zamyka oczy i wyobraża sobie jakie wydarzenia i emocje wyraża muzyka. Po wysłuchaniu utworów opowiada o swoich uczuciach.

<https://www.youtube.com/watch?v=N6Qnxf04Whg>

https://www.youtube.com/watch?time_continue=8&v=C1B8n3PT7UA&feature=emb_logo

5. Co mogło się wydarzyć? Wypowiedź dziecka na temat obrazka i emocji z tym związanych.

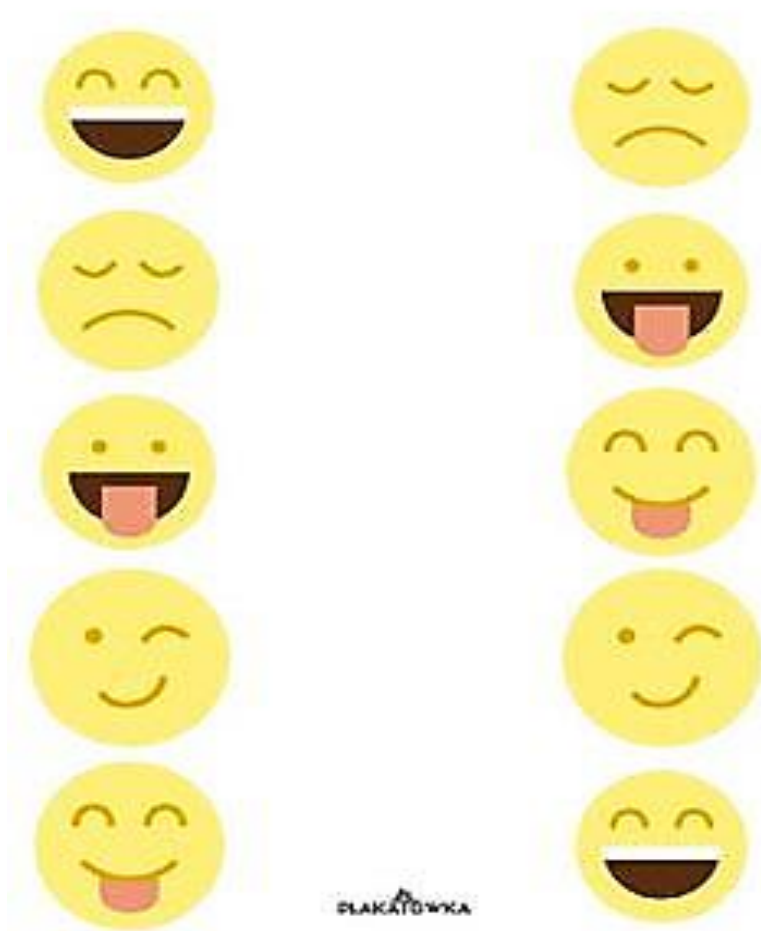

6. Praca plastyczna emocje:

Potrzebna będzie kartka A4, farby w różnych kolorach (jasne, ciemne), słomka do napojów, mazak. Na kartce robimy różnokolorowe plamy, które następnie rozdmuchujemy przez słomkę w różnych kierunkach. Po wyschnięciu dorysowujemy emocje jakie mogą towarzyszyć danym kolorom.

POŁĄCZ TAKIE SAME OBRAZKI

7. „Policz dźwięki” – przeliczanie w zakresie 1–6, usprawnianie małej motoryki.

Dziecko siedzi przy stoliku, na którym są tace z makaronem. Rodzic gra na wybranym instrumencie. Dziecko liczy, ile dźwięków zostało zagranych i kładzie przed sobą tyle makaronu. Po zabawie matematycznej dziecko układa z makaronu obrazki, może łączyć makaron z plasteliną.

8. Zaznacz uśmiechniętą miną zachowanie które jest prawidłowe, a smutną złe.

